

Linda K. Burtonová

Generální presidentka Pomocného sdružení

lidem, kteří nejsou naší víry. Kéž jim, kdykoli se s nimi budeme setkávat, dáváme najevo, že si jich vážíme.

Jsou lidé, kteří každý den zápolí s obtížemi a překážkami. Projevme o ně zájem a podejme jim pomocnou ruku. Pokud se budeme o sebe navzájem starat, bude nám požehnáno.

Kéž pamatujeme na starší lidi a na ty, kteří nemohou vycházet z domu. Když si uděláme čas na to, abychom je navštívili, budou vědět, že je máme rádi a vážíme si jich. Kéž dokážeme naplňovat své pověření „[pomáhat] slabým, [pozdvihovat] ruce, které jsou skleslé, a [posilovat] kolena zemdlená“.¹

Kéž jsme čestnými a bezúhonnými lidmi, kteří se vždy a za všech okolností snaží dělat to, co je správné.

Kéž jsme věrnými následovníky Krista a příkladem spravedlivosti, a staneme se tak „[světlem] na světě“.²

Bratři a sestry, děkuji vám za vaše modlitby v můj prospěch. Posilují mě a pozvedají, zatímco se z celého srdce a ze všech sil snažím konat Boží vůli a sloužit Jemu a sloužit vám.

Nyní, když se loučíme s touto konferencí, prosím o to, aby na každém z vás spočinula požehnání nebes. Kéž se vy, kteří jste daleko od domova, vrátíte domů v bezpečí a shledáte, že je tam všechno v pořádku. Kéž všichni přemítáme o pravdách, které jsme slyšeli, a kéž nám tyto pravdy pomohou stát se ještě statečnějšími učedníky, než jakými jsme byli, když tato konference začala.

Než se opět za šest měsíců sejdem, prosím o to, aby na vás a na nás všech spočinula požehnání Páně, a to činím v Jeho svatém jménu – ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána a Spasitele – amen. ■

ODKAZY

1. Nauka a smlouvy 81:5.
2. Filipenským 2:15.

Připraveny způsobem, jaký nebyl nikdy znám

Kéž se kapku po kapce připravíme, abychom ve způsobilosti přijaly spásné obřady a z celého srdce dodržovaly smlouvy s nimi spojené.

Když se naše nejmladší dcera vrátila první den domů ze školy, zeptala jsem se jí: „Jak to šlo?“

Odpověděla: „Dobře.“

Druhý den ráno, když jsem ji budila do školy, si však založila ruce a rezolutně prohlásila: „Už jsem ve škole byla!“ Očividně jsem ji *nepřipravila* nebo jsem jí nevysvětlila, že škola není jednorázová záležitost, ale že je třeba, aby tam chodila pět dní v týdnu po mnoho, mnoho let.

Když se zamýšlíme nad zásadou připravenosti, představme si následující scénu. Jste v celestiální místnosti chrámu a sledujete, jak je dovnitř a ven uctivě uváděno několik nevěst a ženichů, kteří čekají, až budou oddáni na čas a celou věčnost. Do celestiální místnosti vstoupí nevěsta, ruku v ruce se svým milým. Je oblečena do jednoduchých, ale krásných chrámových šatů a její tvář zdobí klidný, pokojný a vřelý úsměv. Je nádherně upravená, ale nijak to neodvádí pozornost.

Usedne, rozhlédne se a náhle ji přemohou emoce. Zdá se, že pláče z úcty a respektu, jež pocituje jak k místu,

kde se nachází, tak k posvátnému obřadu, který ji a její životní lásku čeká. Svým chováním jako by říkala: „Jsem tak vděčná, že jsem dnes v Pánově domě, připravena vstoupit na věčnou cestu s milovaným věčným společníkem.“ Zdá se, že je *připravena* na mnohem více než jen na tuto událost.

Naše milá dospívající vnučka mi nedávno na polštáři nechala vzkaz, kde mimo jiné stálo: „Jednou z věcí, jež na mě zapůsobí, když vstoupím do chrámu, je pokojný duch lásky, který tam přebývá. ... Lidé mohou chodit do chrámu, aby získali inspiraci.“¹ Má pravdu. V chrámu můžeme obdržet inspiraci a zjevení – a také moc zvládat protivenství života. To, čemu se ona o chrámu učí díky tomu, že pravidelně pomáhá přinášet jména ze své rodiny na chrámové křty a konfirmace, ji připravuje na to, aby obdržela další chrámové obřady, smlouvy a požehnání jak pro sebe, tak pro ty na druhé straně závoje.

Starší Russell M. Nelson učil: „Tak jako jsou chrámy připraveny pro lidi, musejí se lidé připravit na chrám.“²

Když si nyní znovu čtu v Knize Mormonově o veliteli Moronim, připomíná mi to, že jedním z jeho největších úspěchů byla jeho pečlivá příprava Nefitů na to, aby dokázali odolat děsivému lamanitskému vojsku. Svůj lid připravil tak dobře, že čteme: „Vizte, k ... naprostému úžasu [Lamanitů] na ně ... *byli [Nefité] připraveni způsobem, jaký nebyl nikdy ... znám.*“³

Slova „připraveni způsobem, jaký nebyl nikdy ... znám“ mě opravdu zaujala.

Jak se můžeme lépe připravit na posvátná požehnání chrámu? Pán učil: „A opět, dám vám vzor ve všech věcech.“⁴ Zamysleme se nad vzorem z písem, jenž nám může pomoci dobře se připravit. Moroniova příprava na nepřitele vyžadovala důslednou a věrnou píli; a tento vzor ji bude vyžadovat také.

Snad nikdy mě neomrzí nádherné Spasitelovo podobenství o pěti moudrých a pěti pošetilých pannách. Ač toto podobenství hovoří o připravenosti na Druhý příchod našeho

Spasitele, můžeme ho vztáhnout i na připravenost na požehnání chrámu, která mohou být duchovní hostinou pro ty, již se dobře připraví.

V Matoušovi 25 čteme:

„Tehdy podobno bude království nebeské desíti pannám, kteréžto vzavše lampy své, vyšly proti ženichovi.

Pět pak z nich bylo opatrných, a pět [pošetilých]. ...

[Ty] opatrné pak vzaly olej v nádobkách svých s lampami svými.

A když prodlíval ženich, zdřímaly všechny a [usnuly].

O půlnoci pak stal se křik: Aj, ženich jde, vyjděte proti němu.

Tedy vstaly všechny ty panny, a ozdobily lampy své.

[Pošetilé] pak opatrným řekly:

Udělte nám oleje svého, nebo lampy naše hasnou.

I odpověděly ty opatrné, řkouce: Aby se snad nám i vám [nedostalo]. Jděte raději k prodávacům, a kupte sobě.

A když odešly kupovati, přišel ženich, a které hotovy byly, vešly s ním na svadbu. I zavřiny jsou dvěře.

Potom pak přišly i ty druhé panny, řkouce: Pane, pane, otevři nám.

A on odpověděv, řekl: Amen, pravím vám, neznám vás.“⁵

Myslím, že není nikdo, zvláště má-li citlivé srdce, komu by nebylo líto oněch pošetilých mladých žen. A některé z nás by těm druhým rády řekly: „Nemohly byste se prostě podělit, aby mohly mít radost všechny?“ Zamyslete se však nad tím. Tento příběh vyprávěl Spasitel a On nazývá oněch pět „moudrými“ a těch druhých pět „pošetilými“.

Uvažujeme-li o tomto podobenství jako o vzoru pro přípravu na chrám, vezměme v potaz slova proroka posledních dnů, který učil, že „o olej duchovní připravenosti se nelze podělit“.⁶ President Spencer W. Kimball pomohl objasnit, proč se pět „moudrých“ panen nemohlo podělit o olej ze svých lamp s „pošetilými“, když řekl: „Účast na shromáždění svátosti přidává olej do našich lamp, kapku po kapce v průběhu let. Půst, rodinná modlitba, domácí učení, ovládnání tělesných choutek, kázání evangelia,

studium písem – každý skutek oddanosti a poslušnosti je kapkou, která se ukládá do naší zásoby. Laskavé skutky, placení obětí a desátků, cudné myšlenky a skutky ... – toto také významně přispívá k oleji, kterým můžeme uprostřed noci naplnit svou vyhořelou lampu.⁷

Vidíte ten vzor připravenosti, kapku po kapce, jenž nám může pomoci, zatímco přemýšlíme o tom, jak se připravovat pilněji na přijetí posvátných obřadů pro sebe i pro druhé? Které další malé a prosté věci můžeme dělat, abychom přidaly vzácné duchovní kapky oleje do své lampy přípravy?

Od staršího Richarda G. Scotta se učíme, že „osobní způsobilost je základní podmínkou k tomu, abychom se mohli těšit z požehnání chrámu. ... Způsobilý charakter se nejlépe zformuje životem naplněným důslednými správnými rozhodnutími zaměřenými na Mistrovo učení.“⁸ Mám ráda slovo *důsledný*. Být důsledný znamená být stálý, neměnný a spolehlivý. Je to skvělý popis zásady způsobilosti!

Biblický slovník nám připomíná: „Pouze domov lze přirovnat k chrámu, pokud jde o posvátnost.“⁹ Odpovídá náš domov nebo byt tomuto popisu? Nedávno k nám domů přišla jedna mladá žena z našeho sboru. Věděla jsem, že se její bratr právě vrátil z misie, a tak jsem se zeptala, jaké to je mít ho zase doma. Řekla, že je to skvělé, ale že ji občas žádá, aby ztlumila hudbu. „A to to ani není *špatná* hudba!“ řekla. Může být užitečné občas se ujistit, zda je náš domov místem, kde jsme připraveny pocítovat Ducha. Připravíme-li svůj domov, aby byl místem, kde je Duch vítán, budeme připraveny při vstupu do domu Páně cítit se více „jako doma“.

Budeme-li se připravovat, abychom vstoupily do chrámu způsobile,

a budeme-li věrny chrámovým smlouvám, Pán nám udělí množství požehnání.¹⁰ Má dobrá přítelkyně Bonnie Oscarsonová nedávno otočila jeden verš z písem, když řekla: „Kde je mnoho požadováno, tam bude mnohem více dáno.“¹¹ Naprosto souhlasím! Vzhledem k tomu, že do chrámu přicházíme přijmout *věčná* požehnání, nemá nás překvapit, že jsou od nás vyžadována vyšší měřítka, chceme-li získat na tato požehnání nárok. Starší Nelson učil: „Chrám je dům Páně, a proto kritéria pro vstup stanovil On. Člověk tam vstupuje jako Jeho host. Mít chrámové doporučení představuje drahocennou výsadu a hmatatelnou známku poslušnosti Boha a Jeho proroků.“¹²

Sportovci světové úrovně či doktorskí na univerzitách věnují přípravě hodiny, dny, týdny, měsíce, a dokonce roky. Jsou od nich vyžadovány každodenní kapky přípravy, aby dosáhli až na vrchol. I od těch, kteří chtějí získat nárok na oslavení v celestiálním království, se očekává, že budou žít podle vyššího měřítka poslušnosti, jehož dosáhneme uplatňováním ctnostné poslušnosti den za dnem a kapku za kapkou.

Dodáváme-li olej do své duchovní lampy důsledně a pilně, kapku po kapce, bude naše lampa díky těmto malým a prostým skutkům připravena a může hořet úžasnou přípravou.¹³ Můj milý manžel, jenž je prezidentem kůlu, nedávno řekl, že téměř vždy dokáže

poznat, zda je někdo připraven a způsobilý vstoupit do chrámu, protože když se přijde ucházet o chrámové doporučení, „rozzáří celou místnost“.

V zasvěcovací modlitbě chrámu Kirtland Prorok Joseph Smith požádal Pána, „aby všichni lidé, kteří vstoupí na práh Pánova domu, mohli pociťovati moc tvou ..., aby mohli růsti v tobě a obdržeti plnost Ducha Svátého ... a býti připraveni, aby získali každou nutnou věc“.¹⁴

Modlím se o to, aby navštěvování chrámu pro nás bylo něčím mnohem více než jen jednorázovou událostí. Kéž se kapku po kapce připravíme, abychom ve způsobilosti přijaly spásné obřady a z celého srdce dodržovaly smlouvy s nimi spojené. Budeme-li to dělat, vím, že získáme nárok obdržet slíbená požehnání plnosti Ducha Svátého a Pánovu moc ve svém domově i v osobním životě. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Osobní dopis Aydie Kaylie Melo adresovaný Lindě K. Burtonové, 31. srpna 2014.
2. Russell M. Nelson, „Připravte se na požehnání chrámu“, *Liahona*, říjen 2010, 41.
3. Alma 49:8; zvýraznění přidáno; viz také verše 6–7.
4. Nauka a smlouvy 52:14.
5. Matouš 25:1–2, 4–11; Joseph Smith Translation, Matthew 25:12 (v anglickém vydání Bible poznámka pod čarou a u Matouše 25:12).
6. Marvin J. Ashton, „A Time of Urgency“, *Ensign*, May 1974, 36.
7. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 256.
8. Richard G. Scott, „Přijměte požehnání chrámu“, *Liahona*, červenec 1999, 29.
9. Bible Dictionary, „Temple“.
10. Nauka a smlouvy 104:2.
11. Bonnie L. Oscarson, „Greater Expectations“, (satelitní vysílání pro Semináře a instituty náboženství, 5. srpna 2014); lds.org/broadcasts; viz také Lukáš 12:48; Nauka a smlouvy 82:3.
12. Russell M. Nelson, „Osobní příprava pro získání chrámových požehnání“, *Liahona*, červenec 2001, 38.
13. Viz Nauka a smlouvy 33:17.
14. Nauka a smlouvy 109:13, 15.

Jean A. Stevensová

První rádkyně v generálním předsednictvu Primárek

Boží dcery smlouvy

Když se dcery Boží zaměří na chrám a na své posvátné smlouvy, Bůh jim může žehnat osobním a mocným způsobem.

Drahé sestry, s láskou vás zdravím. Ať už jste kdekoli na světě, doufám, že právě teď pociťujete lásku, již k vám osobně Pán chová, a že Duch vám v srdci svědčí o poselství písně tohoto nádherného sboru. Připojuji se k nim se svým svědectvím: já vím, že žije Spasitel a že každou z nás miluje.

Dnes večer se scházíme jako Boží dcery smlouvy. Náš věk, životní situace ani rysy osobnosti nás nemohou rozdělovat, neboť především patříme Jemu. Uzavřely jsme smlouvu, že budeme vždy pamatovat na Jeho Syna.

Moc této zvláštní smlouvy se mi vryla do srdce před třemi týdny na jednom křestním shromáždění. Předemnou sedělo osm krásných dětí naplněných uctivým očekáváním, protože již konečně nastal jejich velký den. Když jsem se však dívala na jejich rozzářené tváře, neviděla jsem pouhou skupinku dětí. Místo toho jsem je viděla tak, jak myslím, že je vidí Pán – každého zvlášť. Viděla jsem Emmu a Sophii a Iana a Logana a Adena a Williama a Sophii a Micaha. Každá smlouva křtu se uzavírá individuálně. Každé z dětí v bílém bylo připraveno uzavřít svou první smlouvu s Bohem a toužilo po tom vši silou svého osmi-letého srdce.

Vzpomeňte si na den svého vlastního křtu. Ať už si pamatujete spoustu detailů, či jen pár věcí, snažte se nyní pociťovat důležitost smlouvy, kterou jste individuálně uzavřely. Poté, co jste byly osloveny svým jménem, jste byly ponořeny do vody a vystoupily z ní jakožto Boží dcera – dcera smlouvy, která si přeje být nazývána jménem Jeho Syna a slibuje, že Ho bude následovat a dodržovat Jeho příkázání.

Smlouvy s Bohem nám pomáhají zjistit, kým ve skutečnosti jsme. Osobně nás s Ním spojují, přičemž pociťujeme svou hodnotu v Jeho očích

